

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΙΝΤΡΟΝ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΙΛΗ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑΣ

«Ο κομμωτής, τρέμοντας δολέκληρος από το φόβο του, πιό ώχρος και από το κομμένο κεφάλι που κρατούσε στο χέρι του, διαρθρώνοντας τις ξανθές μπούκλες του, έκτελούσε με άργες κινήσεις την πένιμη εργασία του Γύρω του, ήταν συγκεντρωμένοι μερικοί άγριασθρότοι, που γελούσανε και βωμολοχούσανε :
— Βάζω στοιχίμα — έλεπε ένας από αυτούς στον κομμωτή — ότι πρώτη φορά στη ζωή σου σου συμβαίνει να χτενίζεις τέτοιο κεφάλι!...

—Ο περρουκιέρης, ένας λεπτοκαμωμένος νέος, δεν αποκρίθηκε στον μακάθριο αυτό άστειομό. Είχε τα βλέμματα καρφωμένα στα ξανθά, μεταξένια μαλλιά του κομμένου κεφαλιού—άποφeyοντας να κυτάξει τα θρῶνoιχτα γαλανά μάτια του.

Οι εξαγριωμένοι τύποι που τον περιστοιχίζαν, επέμεναν να τους δώση μιὰ άπάντησι.

—Γιατί δεν μιλάς ; Σου έτυχε άλλη φορά να χτενίσης ένα κεφάλι τόσο άρσo και... χωρίς όσμα ;

«Ο κομμωτής αναγκάστηκε τότε να άπάντησι «όχι», προσπαθώντας συγχρόνως να γελάση... Σε λίγο, ψιθύρισε :

...Τελείωσα.

—Τελείωσες, έλεπες ; βρυχήθηκε ένας από τους δημίους. Δεν θά βάλης, λοιπόν, πούδρα στα μαλλιά ; Δεν ξέρεις ότι η μεγάλη κυρίες συνηθίζουν να πουδράρουνε πάντοτε τα μαλλιά τους ;

«Ο περρουκιέρης πήρε τότε από μιὰ έταξέρα ένα κουτί πούδρα και σκέπασε τα ξανθά μαλλιά του κομμένου κεφαλιού μ' ένα άρωματισμένο σύννεφο.

—Μά, δεν έχεις την περιέργεια να μάθης πώς την λένε αυτήν την πελάτισσά σου ; τον ρώτησε ένας από τους άγριασθρότους. Νουμίζεις, κακομοίρη μου, πώς άν το κεφάλι αυτό εξακολουθούσε να στέκεται καλά στους ώμους του, θά είχες τώρα τή μεγάλη τιμή να τό χτενίσης ;... Ξέρεις ποιά είναι αυτή ;

—Όχι! αποκρίθηκε ο κομμωτής.

—Μάθε το, λοιπόν! Είναι η φίλη της 'Αντουανέτας, η τέως πριγκήπισσα ντε Λαμπάλ!.

Και οι άγριασθρότοι, χωρίς να δώσουν προσοχή στον τρόπο του περρουκιέρη, σκαμνίζονοι πάντοτε στα γέλια, κάρφωσαν σ' ένα ψηλό κοντάρι τό καλοχτενισμένο κεφάλι — τό κεφάλι αυτό που τό είγαν κόψει, πριν από λίγη ώρα, από τον κορμό του, σ' ένα δρόμο των Παρισίαν, ένα γύρω τουσ λυσοσανοσσε ή Γαλλική επανάστασι... Καί άμα σήκωσαν ψηλά τό τραγικό αυτό τρόπαιο, ξεκίνησαν για τή φυλακή του Τάμπλ, για να δείξουν στη φυλακισμένη βασίλισσα, τή Μαρία 'Αντουανέτα, τό κομμένο κεφάλι τής πιο άγαπημένης τής φίλης!..

Μιά τρομακτική θύελλα συγκλονίζε δολέκληρη τή Γαλλία άπ' άκρη σ' άκρη...

«Ετσι είχε πεθάνει η πριγκήπισσα ντε Λαμπάλ. Αυτό το τραγικό τέλος είχε μιὰ γυναικας, η όποια άν και πλάστηκε για να άπολαύση όλες τις χαρές του κόσμου, δεν γνώρισε στη ζωή της, παρά μοναχα πίκρες και βάσανα.

«Η Μαρία Τερέζα τής Σαβοΐας-Καρινιάν δεν είχε ακόμα πατήσει τα δέκα έφτά, όταν ο πατέρας της την πάντρεψε, χωρίς να ζητήσει βέβαια τή γνώμη της, με τό νεαρό πριγκηπα ντε Λαμπάλ. Ο πριγκηπ ήταν άσαστος και διεφθαρμένος, όπως όλοι οι πριγκηπες τής εποχής εκείνης. Ωστόσο, η Μαρία Τερέζα τον άγάπησε, του άφωσιώθηκε, παραβλέποντας όλα τα ελαττώματά του. Είχε τήν έλπίδα ότι θά κατάρθωνε να τον άποτραθήξει από τή διαφθορά. Χαμένο, όμως, πήγανε οι κόποι της. «Ενα μονάχα χρόνο ύστερ' από τό γάμο του, ο πριγκηπ πέθανε από τις υπερβολικές καταχρήσεις... Η πριγκήπισσα τον έκλαψε ειλικρινά. Καί ύστερα, καταλαβαίνοντας ότι δέ τής ήταν άδύνατο να ξαναχαρίση τήν καρδιά της σ' άλλον άνδρα, άποφάσισε ν' άποσυρθη από τον κόσμο, σ' όλη τήν άνθηρι τής όμορφιάς της, και να ζήση σ' ένα πατρικό της κτήμα.

Μιά μέρα, η βασίλισσα Μαρία 'Αντουανέτα, κάνοντας περιουσία σ' ό κείνα τα μέρη, επισκέφθηκε τήν πριγκήπισσα ντε Λαμπάλ στο έρημητηρίο της, και τήν συμπάθησε τόσο από τήν πρώτη στιγμή που τήν γνώρισε, ώστε τής πρότεινε να τήν πάρη μαζί της στο Παρίσι. Σ τήν αρχή η πριγκήπισσα έφερε μερικές αντίρρησης. Προτιμούσε τή μοναξιά της από τήν πολυθόρυθη ζωή των άνακτόρων. Μά η βασίλισσα επέμενε τόσο, ώστε η πριγκήπισσα αναγκάστηκε στο τέλος να υποκόψη.

Στό Παρίσι, η πριγκήπισσα ντε Λαμπάλ βρέθηκε σ' ένα κύκλο εθρικό. Οι αόλικοι δεν μπορούσαν να τή συχαρώσουν για τήν εξαορική ευνία που έδειχνε άπέναντι τής η βασίλισσα. Ωστόσο, η Μαρία Τερέζα κατάρθωσε με τήν εογένεια της, με τήν άμεμπτη ήθική της και με τήν προσωπική έπιβολή της να φειώση όλες τις κακές γλώσσες... Έέ άλλου περνούσε ζωή τόσο ήρεμη! Δεν λάθαινε μέρος στις αόλικες ραδιουργίες, δεν είχε υίση και αντίπαθειες, ότε και φιλοδοξίες. Μοναδική τής σχεδόν εγχαριστίας ήταν ν' άκούη ένα αναγνώστη της να τής άπαγγέλλη κάθε άπόγευμα στίχους των άγαπημένων της ποιητών — μερικά πονεμένα τραγούδια, που μιλούσανε όλα για νεκρές άγάπες, για όνειρα που ξεφύλλισαν σάν ρόδα...

«Η πριγκήπισσα Λαμπάλ

Μιά μέρα, έξοπισσε η θύελλα τής Γαλλικής επανάστασσε.

«Η βασιλική οικογένεια συνελήθη και κλειστηκε στη φυλακή του Τάμπλ.

Στις κρίσιμες αυτές στιγμές, ή πριγκήπισσα ντέ Λαμπάλ δεν λησμόνησε τη βασιλείσα της, την εσπερίδα της. "Αν και θα μπορούσε να γλυτώσει την τελευταία στιγμή και να φύγει στο έξωτικο—πως έκαναν τόσο και τόσο άλλοι—προτίμησε να μείνει για να παρηγορηθί με την παρουσία της τής άτυχη βασιλίσσας... Μόνη της ζήτησε να την φυλακίσουν και αυτήν, για να βρισκείται διαρκώς κοντά στη βασιλική οικογένεια.

"Ενα πρωί, την ώδηγησαν και αυτήν μπρός στο 'Επαναστατικό Δικαστήριο, για ν' απολογηθή για τ'ό 'εγκλήματά της. "Εγκλήματά της θεωρήθηκε ή άφροσύνη της στη Μαρία 'Αντουανέττα!.. Και φαντάζεσθε, βέβαια, τη χαρά τής πριγκήπισσας, όταν τ'ο δικαστήριο την άθώωσε, γιατί δεν τής εύρισκε τίποτα τ'ο ενοχοποιητικό... 'Αλλοίμονο όμως! 'Η πριγκήπισσα άγνοούσε τήν έκταση τής θηριωδίας τών δικαστών της! "Όταν ήβλεπαν βε βασιανίσουν κανένα περισσότερο, νά τόν κάνουν νά υιοίση χίλιες φορές τ'ο θάνατο, τών άθώωνων—και ύστερα τόν παρέδιδαν στην όργη και στην εκδίκησι ενός λαού τυφλωμένου από τ'ο μίσος!..

"Ετσι έγινε και με τήν πριγκήπισσα ντέ Λαμπάλ. Μετά τήν άθώωσή της, τής έπαιαν ότι ήταν ελεύθερη, ότι μπορούσε νά φύγει... Για νά βγη όμως έξω, έπρεπε νά περάσει από μια αλλη... 'Εκει τήν περίμεναν οι δήμιοι της...

Μόλις παρουσιάστηκε, τήν ύποδέχτηκαν με γιουχασιματα και βωμολοχίες.

'Η πριγκήπισσα κατάλαβε τότε πώς τ'α εξαγριωμένα αυτά κτήνη ήσαν οι πραγματικοί δικαστάι — και εκτελεσται τών άποφάσεών τους!.. Κατάλαβε ακόμα πώς ήταν περιττό νά ζητήση από τούς ανθρώπους αυτούς νά τήν λυπηθούν. Στά κοκκινισμένα μάτια τους, διάβασε άμέσως τήν καταδικαστική τους όπόφασι.

Και όπόταχτηκε καρτερικά στο πεπομένο της... Σάν άγρία ήχησαν άπάνω της οι δήμιοι της.

Μερικοί από αυτούς τήν έσπρώξαν τόσο άπότομα, ώστε τ'ο κεφάλι τής πριγκήπισσας έκανε υπόκωφο κρότο, χτυπώντας σ' ένα τοίχο. 'Η Μαρία Τερέζα σωριάστηκε χάμα λιπόθυμη. Οι 'αδερφάκοι της περίμεναν νά συνέλθι τ'ο θέμα τους, για νά συνεχίσουν τ'ο άπάσφρωτο έργο τους. Και όταν ή πριγκήπισσα ξανάνοιξε τ'α μάτια της, ώρμησαν άπάνω της και έρχισαν νά βυθίσουν με λύσσα και μανία τίς εφιοβόλογες τους στο σώμα της...

Κατόπι, χωρίς νά σεβαστούν τ'ο πτώμα της, τ'ο έγδυσαν και άρχισαν νά τ'ο περιφέρουν στους δρόμους, τραγουδώντας διάφορα επανάστατικά τραγούδια...

Τά μαρτύρια τής νεκρής πειά πριγκήπισσας δεν τελείωσαν εδώ.

"Ενας από τούς δήμιους τής άκούμησε τ'ο κεφάλι της σ'ε μια πέτρα, και τ'ο έκοψε μ' ένα μεγάλο χασάκι μαχαίρι... Και τ'ο κομμένο κεφάλι της τ'ο πήγανε σ' ένα κομμάτι — όπως είδαμε στην αρχή τού ιστορικού αυτού άσηχημάτος — για νά τ'ο χτενίσω για τελευταία φορά... Καί, αφού κάρφωσαν τ'ο κεφάλι αυτό σ' ένα ψηλό κοντάρι, τράβηξαν για τίς φυλακές τού Τέμπλου...

'Η Μαρία 'Αντουανέττα άκουσε από τ'ο κελλί της τ'α βραγιά ξεφανητά τ'ο πλήθος. Μά είχε συνηθίσει πειά τίς σκηνές αυτές και ή όχλοφοη δεν τής έκανε έξαιρετική έντύπωσι.

Σαφικά όμως είδε νά παρουσιάζεται μπρός στα κάγκελλα τού παραθυριού ένα κοντάρι. Και στην άκρη τού κονταριού αυτό ήταν καρφομένο ένα δλόξανθο πουδραρισμένο κεφάλι, με γαλανό-σφρανοιχτα μάτια, που δεν έβλεπαν όμως πειά...

'Η Μαρία 'Αντουανέττα αναγνώρισε τήν πιστή και άφωσιωμένη φίλη της...

Μιά σπαρτακτική κραυγή τρώμου και άγωνίας βγήκε από τ'α χελιη τής βασιλίσσας...

Και ή Μαρία 'Αντουανέττα σωριάστηκε άναίσθητη στο κρύο πλακόστρωτο τού κελλιού της...

"Εξω, τ'ο μανιασμένο πλήθος εξακολουθούσε νά ώρνεται, και νά φωνάζη, παίζοντας με τ'ο κοντάρι, στο όποιο ήταν καρφομένο τ'ο ξανθό κεφάλι τής πριγκήπισσας ντέ Λαμπάλ...

Τ'ο ήφαισθιο τής επαναστάσεως εξακολουθούσε νά σκορπίζει λάθα και μύδρους!...

ΜΑΡΙΑ ΜΑΙΝΤΡΟΝ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΞΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"'Η μόνη εφημερίς, ή όποια κυκλοφορεί... σ' ένα αντίτυπο, εκδίδεται στο όροπέδιο Κούσκου της 'Ασιατικής Ρωσίας.

'Η εφημερίς αυτή γράφεται με τ'ο χέρι.

Τ'ο μοναδικό αυτό αντίτυπο στέλλεται έκ περιτροπής στους διάφορους συνδρομητάς τών γύρω χωριών, κι' ό κάθε αναγνώστης είναι υπεύθυνος για τήν άσφαλή παράδοσι τού φύλλου στών έπόμενο.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

'Ωραιά ή γυναίκα, θά σε άπαιτήσει κάποτε. 'Ασχμη, θά σε άναρωτησθί και θά τήν άποστρέψεται. Φτώχη, θά σε καταστρέφει. Και πλούσιος, θά σε έξουσιάζει. 'Αρίστιππος

'Η περισσότερες γυναίκες μοιάζουν με φρούρια. Καταστάται ή άγάπη τους μονάχα μ' έφοδο σφοδρή. Βάκων

Κι' ό ίδιος ό Θεός άπελευθερώθί νά γίνι λογοτέχνης. Και τ'ο μόν έργο του ήνε ό άνδρας, τ'ο έδ ποιημά του ή γυναίκα... Μέγας Ναπολιέων

'Ο οδηγός τού τυφλού έρωτος ήνε ή παραφροσύνη. Λαφονταίν

'Ο έρωσ, στο παρελθόν ήνε γλυκαύ άνάμνησι και στο παρόν άφροσύτα εναντιή!... Αίμιλιος Ντεσάν

'Ο έρωσ δεν ήνε μονάχα 'Ερωσ. 'Εχει κι' άλλα όνόματα. Λέγεται και 'Αδής, και 'Αίσις, κι' 'Αδάμαστη 'Οριήσ και 'Εραυρή Πόνο... Σοφοκλής

Έξοτε ποιές γυναίκες λέμε συνήθως; ότι ήνε άπιστές ή ετιμέσ; 'Απόστάτα, έκείνες ή όποιες, μη θέλοντας νά βασανίσουν πολλούς άνδρες συγχρόνως, τά βάζουν μ' ένα δυοτιμιζόμενο μονάχα: Τόν νόμιμο σύζυγό τους, δηλαδή! 'Αλφ. Καπός

'Ο γάμος πρέπει νά ήνε, για κάθε άληθινή γυναίκα, τ'ο τέμα τής ελευθερίας της κι' ή άρχή τής ιερής σλαβιάς της... Καθηγητής Ζίδ

'Η γυναίκα πρέπει ν' άνιρη στόν άνδρα, όπως τ'ο καρποφόρο δένδρο στόν κηπουρό του. Μ. Ναπολιέων

'Η περισσότερες γυναίκες — σ' αυτόν τόν κόσμο — τήν έπομένη τού γάμου τών ήνε ή...χρηές; τού άνδρός; τόν όποιο είχαν άνειρευτή νά κάνουν σύζυγό τους! Μωρίς Ντοναί

Θέλεις ένα άλλο μέσον, για νά μιν άποστήση ποτέ ή άγαπημένη σου; Μην λύνεις ποτέ σου καμιά αίγαπημένη. Θέλεις νά μιν άποστήση ποτέ ή γυναίκα σου; Μην παντρεύεσαι καθόλου!... Μολιέρφος

'Αλλοίμονο σ' όποιον περιφρονησι τ'α ειλικρινή έσφαιρα τής λατρευτής του. Κι' ό Θεός τότε θά περιφρονησι τίς προσυχές του!... 'Υπαόχουν όμως — άργε — διάφορα ειλικρινή γυναίκα; Μολιέρφος

"Όταν μια γυναίκα ήνε ετιμιζόμενη, δη ή οικογένειά της ετιμιζε έπίσης. Ένώ στόν άνδρα σπάνια συμβαίνα αυτό. Κάε

Μπορεί κάλλιστα μια γυναίκα νά ζήσι μ' έναν άνδρα, ό όποιος νάχι αισθήματα διαφορετικά από τ'α δικά της. Ποτέ όμως δεν ζή με άνδρα ποχί αισθήματα κατώτερα. Μιγκουέλ Ζαμακόβς

Για τίς γυναίκες που έρωτεύονται από ματαιοδοξία, ό κάθε άνδρας τούς ήνε χρήσιμος, αλλά κανένας δεν τούς ήνε άπαράιτητος. Στένταλ

Στόν έρωτα ή άνάρετη γυναίκα λέει όχι. 'Η αισθηματική λέει ναι. 'Η καρπιτσάνα λέει και ναι και όχι. Κι' ή φιλάσκη ούτε ναι, ούτε όχι!... Μωρίς Ντοναί

Τ'ο πείσμα μιας έρωτευμένης γυναίκα; μοιάζει με κεφί άναμένο: 'Αν τ'ο άναποδογνήφεις, ή φλόγα του πάλι προς τ'α ένανω νά σφραγί. Παροιμία 'Ιταλική

Τι ήνε ή γυναίκα;... Είνε μια έπαρξής μυστηριώδης για όιον τόν κόσμο, εκτός από τόν Δημιουργό μας κι' από τόν έαυτό της...

Και μοναχή της ακόμη όταν μιλάει μια γυναίκα, πάι έκτουσιπολιού γίνεται... Ρισπέν

'Ο μη πλατωνικός έρωσ ήνε ήλεκτισμός παραγόμενος έκ τής έπαφής δύο έπιδερμίδων. Βλάσ. Γεβριηλίδης

'Η άγάτη δύο έρωστών ήνε ένας άμοβαίος τους θαυμασμός, που τελειώνει μονάχα όταν θά τελιωσθί κι' αυτή... Μπαλζάκ

'Η αίτια τής ύπάρξεως όιον τών πραγμάτων ήνε ή άγάτη. 'Αγιος Φραγκίσκος τής Σάλ